

1:

Elf juli-viering VKRL 2016

Welkomstwoord voorzitter

Vrienden Vlamingen,

Andermaal hebben we een bewogen en bevlogen politiek jaar achter de rug. Het jaar is dan nog maar halfweg, maar ik maak uiteraard de balans op sinds de vorige Vlaamse feestdag. Traditioneel immers ook een dag waarop sprekers graag terugblikken op wat het voorbije jaar voor Vlaanderen betekend heeft, en liefst wat het in het kader van onze bijna eeuwenoude maar onverminderde verzuchting naar zelfbestuur, en als het even kan: onafhankelijkheid, op- of bijgebracht heeft.

Helaas is deze balans snel gemaakt, alweer. Namelijk: niets. Er zit een V-partij in de Vlaamse en federale regering, die communautair echter geen enkele vuist kan maken, en een andere V-partij die nog steeds manu militari in de oppositie (vast)gehouden wordt.

Het interessante nieuws viel dan ook elders te rapen: aanhoudende vluchtelingen crisis, oprukkend islamterrorisme, financiële schandalen, eclatante presidentsverkiezingen in Amerika, en recentelijk zeker en vast dat Brexit tegen alle verwachtingen in een feit is.

Maar we onthouden vooral de volksraadpleging over Catalaanse onafhankelijkheid eind vorig jaar, waarbij enerzijds de gedurfde beslissing genomen werd om het volk hierover te laten stemmen, en nog belangrijker, de 5 minuten politieke moed gevonden werd om de uitslag te respecteren en er ook politieke conclusies aan te

2:

koppelen: het parlement daar heeft ingestemd met een resolutie die de onafhankelijkheid verder vorm moet geven.

En in tegenstelling tot wat hier altijd voorgehouden wordt om ons onafhankelijkdenken de kop in te drukken, nl. dat Europa dit nooit zou aanvaarden, heeft de EU zich hier nauwelijks in geroerd. Meer nog, nu één van de grote spelers de principiële beslissing heeft genomen om dit Europese circus tout court te verlaten, kan het voor de EU niet snel genoeg gaan, koffers pakken en buiten graag...

Over Europees circus gesproken. Er is er nog zo eentje dat voor ons Vlamingen eindelijk tot een eind gekomen is. Berg die wansmakelijke tricolore draperieën maar weer op, zet die idiote mutsen af en was jullie gezichten. Dat Rode Duivels-schouwspel is gelukkig weer even voorbij, netjes ingeblikt door de Rode Draak van het kleine maar dappere Wales. Al valt te vrezen dat veel Belgofielen meteen de brug zullen maken naar die andere onzalige hoogmis die ons op 21 juli weer te wachten staat, en die driekleurige kermisattributen dus nog even zullen laten hangen en wapperen. Een leuk uitzicht is anders...

Vrienden, Vlamingen,

Een nationale feestdag is voor vele naties de herdenkingsdag bij uitstek van een groots moment in hun vaderlandse geschiedenis, niet zelden de onafhankelijkheid. Maar ook een heroïsche veldslag kan volstaan. Voor ons is dat jammer genoeg nog steeds de herdenking van de Guldensporenslag in, men zegge en schrijve: 1302...jawel, al meer dan 700 jaren des Heren geleden.

Niet dat we sindsdien geen successen meer hebben laten optekenen. Onze hele middeleeuwen en, wat heet, nieuwe tijden sindsdien staan bol van bezettingen en bevrijdingen, maar waarbij het resultaat enkel was dat het graafschap Vlaanderen verkaste van

3:

het ene hertog- of vorstendom naar het andere koninkrijk, voor wie onze contreien enkel als koloniaal gebied of wingewest fungeerden.

Tot de Belgische Revolutie uit 1830, straks ook al 200 jaar geleden, helaas tot op vandaag ons lot bezegelde. Andermaal hebben we een moeizame ontvoogdingsstrijd moeten voeren, met soms kleine overwinningen, maar vaak zware nederlagen.

Er is onder meer het triestige feit dat we nog steeds onze eigen sociale zekerheid niet beheren, met als gevolg dat we nog steeds jaarlijks voor miljardenbedragen een gemeenschap moeten onderhouden – de Franstalige dus – die niet alleen grotendeels teert op deze gigantische overdrachten, maar daar ook hun maatschappijmodel en –visie volledig naar gericht heeft.

En het is niet alleen pijnlijk te moeten vaststellen dat door de eeuwen heen niet alleen vijandige, minstens overheersende mogendheden ons doen en laten opgelegd hebben, maar vooral dat de meeste tegenwerking altijd uit eigen rangen is gekomen, en blijft komen. Linkse of links georiënteerde politici die hun eigenbelang – want daar is het hen uiteindelijk steeds om te doen – duidelijk beter in een unitair België verzekerd en verankerd zagen en zien dan in een onafhankelijk of zelfstandig Vlaanderen. Met een mediameute en een culturele sector – uiteraard nu eenmaal belangrijke klankborden in vrijgevochten samenlevingen – die steevast om den brode meehuilen...moeten meehuilen.

Alles wordt altijd in de strijd gegooid van de krampachtig te bewaren eenheidsworst, overgoten met emotioneel verpakte, maar wel op de eenvoudige Vlaming inwerkende slogans als: België is de oplossing (en wij, Vlamingen met splitsingsdrang, het probleem dus...), en: we zouden toch solidair en verdraagzaam moeten zijn (we zijn dat nog niet genoeg of zo ???).

4:

En als ook dat niet werkt, dan maar de man spelen; op de boodschapper schieten. Nationalisme – tenminste òns nationalisme – is individualistisch, a-sociaal, anti-democratisch, anti-solidair... Nee, erger nog: het is vreemdelingenhatend, islamofob, facistoïde... neo-nazistisch.

Voor mij probleem 77?, zei een voormalig socialistisch kopstuk eens. Hij kan het helaas niet meer herhalen... We hebben andere katten te geselen, klinkt het in koor. Dat is ook zo. Maar als Vlaanderen tenminste zijn eigen hebben en houden kon bestieren, lossen we een groot deel van die problemen zo op, in zoverre ze met Vlaams zelfbestuur niet gelijk mee opgelost zouden zijn.

En ja, we hebben andere katten te geselen, met deze uitzichtloze vluchtelingen crisis en het oprukkend islamterrorisme – deels dankzij Europa geïmporteerde problemen overigens – een oprukkend islamterrorisme, waarvan ik vorig jaar nog zei dat het dreigend onze kant uit kwam. En kijk, we zijn in ons eigen bedje bijna niet meer veilig. We worden bedreigd door terreurlegers, gevoed door een duivels jihadisme dat meer en meer stuurloze mensen en vooral jongeren in zijn macht krijgt, en die tussen het genadeloos en barbaars afslachten van tegenstanders, of gewoon niet-mede-standers, onomwonden de totale vernietiging van onze westerse beschaving als ultieme doel voor ogen gesteld hebben.

Ja, Vlaanderen heeft andere katten te geselen...

Maar vrienden, Vlamingen,

Wij zijn hier vandaag samen, als overtuigde en volhardende Vlaamsgezinden, om onze jaarlijkse feestdag te vieren. En ik wil u dan ook graag van harte welkom heten op deze intussen reeds 7de editie door onze Vlaamse Kring Regio Leuven georganiseerd, en waarvoor we al voor de 4de maal in zaal Patmos van Abdij van Park te gast mogen zijn, waarvoor uiteraard onze dank.

5:

Tussendoor maak ik ook graag van de gelegenheid gebruik om onze Kring zelf nog eens in het voetlicht te plaatsen, een feitelijke en erkende vereniging – erkend door de Vlaamse Volksbeweging en de provincie Vlaams-Brabant – een vereniging van gedreven vrijwilligers die in Leuven en daarbuiten intussen ook reeds bijna 7 jaar lang talrijke socio-culturele evenementen organiseert van heel uiteenlopende aard, maar waarvan deze jaarlijkse elf juli-viering onmiskenbaar het hoogtepunt is en blijft.

Als gezegd, de Vlaamse Kring Regio Leuven, steunt op enthousiaste vrijwilligers, die zich elke activiteit opnieuw en onbaatzuchtig inzetten om u een mooie en onvergetelijke namiddag of avond te bezorgen. En dat gaan ze ook vandaag weer, met dezelfde inzet, voor u doen. Graag voor hen een warm applaus.

APPLAUS

En dit jaar stopt het hierbij ook nog niet. Op zaterdag 9 juli ek. hebben we nog een viering, samen met de VVB Leuven en de VVB Hageland. Daarop zullen we 2 voornamelijk gastsprekers mogen begroeten, met name Johan Velghe van het priester Daensfonds en Bart De Valck, nationaal VVB-voorzitter. Vervolgens zal u nog een heerlijke receptie aangeboden worden. En voor alle duidelijkheid: gratis toegang.

Allen daarheen dus, op zaterdag 9 juli vanaf 16 u. in het Sint-Kwintenshuis aan de Naamsestraat in Leuven, nr. 153. Vlakbij of rechtover de Sint-Kwintenskerk.

Dat is ook een beetje de reden waarom we dit jaar eens geen gastspreker uitgenodigd hebben, en ons bij deze viering vooral gaan focussen op...lekker eten. In één adem moet ik er tot mijn spijt aan toevoegen dat we ook geen gastmuzikant hebben. Rocking Moustache stond geafficheerd, maar hij heeft helaas nog vrij recent, na het drukken van de publiciteit, abrupt afgezegd.

6:

Maar niet getreurd, we hebben een prima dj, die ons vorig jaar ook al de hele namiddag goed onderhouden heeft. Een warm applaus graag voor dj Cowboy.

APPLAUS

Lekker eten, als gezegd, en voor het eerst wijken we eens af van ons vast stramien om deze Guldensporenslagherdenking te combineren met een braadfeest, en gaan we voor een heus Breughelfestijn. Ik hoop uiteraard dat dit u even goed zal bevallen.

Praktisch nog: graag uw eetkaart even meenemen en tonen als u om vlees gaat. U mag gaan zo vaak u wil, om vlees en om groenten en toebehoren – dat staat ... – alleen voor pensen en ballekes willen we het per persoon beperken tot 2 pensen en 3 ballekes, zodat er nog over is voor iedereen. Alvast bedankt voor uw medewerking.

Wie nog geen eetkaart heeft, bedien u aan de kassa. Ook wie kaarten in VVK bij had, kan aan de kassa, in zoverre u dat nog niet gedaan hebt, per kaart een paars bonnetje krijgen dat recht geeft op koffie en taart.

En mag ik van de gelegenheid gebruik maken om toch nog een klein afzonderlijk applaus te vragen voor onze chef-kok: Geert?

APPLAUS

Maar voor we aan het schransen gaan – ook ik kan nauwelijks nog wachten, geloof mij – wil ik vragen om de kelen te schrapen, de stemmen te stemmen, de borst nat te maken, en deze Vlaamse feestdag alle eer aan te doen met het meezingen van de Vlaamse Leeuw.

Cowboy, steek maar van wal. Iedereen bedankt, en smakelijk !

APPLAUS

